

DYKTANDO W 10 PUNKTACH – PRACA RODZIC-DZIECKO

Punkt 1. Umowa

Umów się z dzieckiem, że codziennie będziecie robić dyktando obejmujące zawsze tylko 3 zdania. Wymyślcie wspólnie nagrodę po każdym tygodniu pracy.

Punkt 2. Wybór tekstu

Zaznacz w książce dziecka 3 zdania i przeczytaj na głos pierwsze zdanie.

Punkt 3. Komentarz ortograficzny

Dziecko powtarza zdanie i omawia pisownię każdego wyrazu (podaje zasady pisowni, poszukuje uzasadnienia pisowni).

Punkt 4. Zapisywanie

Dziecko zapisuje zdanie (podobnie postępuje z następnymi zdaniami).

Punkt 5. Kontrola 1 – dziecko

Dziecko samodzielnie sprawdza cały napisany tekst.

Punkt 6. Kontrola 2 – dorosły

Dorosły sprawdza tekst. Jeżeli znajdzie błędy, podaje ich liczbę.

Punkt 7. Kontrola 3 – dziecko

Dziecko ponownie sprawdza tekst z pomocą słownika ortograficznego.

Punkt 8. Kontrola 4 – dorosły

Dorosły sprawdza poprawiony tekst. Jeżeli nadal są błędy, wskazuje tekst -wzór, z którego dyktował zdania.

Punkt 9. Kontrola 5 – dziecko

Dziecko porównuje napisany tekst ze wzorem i ostatecznie poprawia błędy.

Punkt 10. Poprawa

Dziecko opracowuje błędnie napisane wyrazy (np. podaje zasady pisowni, wyrazy pokrewne, odmienia wyraz przez przypadki, wymienia na inne formy).

Cele techniki "dyktando z komentarzem ortograficznym":

- utrwalenie zasad pisowni;
- wytworzenie świadomości ortograficznej przez przekształcenie się nawyku "głośnego myślenia" - omawiania zasad pisowni (pkt. 3) - w nawyk "cichego" przypominania ich sobie podczas pisania;

- wyrobienie w dziecku nawyku stałego sprawdzania tego co pisze, a tym samym budowanie w nim odpowiedzialności za napisany tekst. Dziecko może oczywiście popełniać błędy, ale nie może pozostawić ich bez poprawienia.

Realizacji tych celów będzie sprzyjać prowadzenie ćwiczeń krótkich, ale systematycznie. Z dzieckiem można zawrzeć umowę co do czasu pracy (codziennie), liczby dyktowanych zdań (zawsze tej samej) oraz nagrody (po każdym tygodniu ćwiczeń). Taki rodzaj kontaktu zminimalizuje możliwość pojawiania się konfliktów i ciągłych prób negocjowania przez dziecko warunków pracy.

OSOBISTY SŁOWNIK ORTOGRAFICZNY

Osobisty Słownik Ortograficzny, to założony przez dziecko zeszyt, najlepiej 100 kartkowy w kratkę. Pośrodku lewej strony kolejnych kartek, dziecko wpisuje dużymi literami wyraz, który ma opracować, np. słowo "mnożenie". Ortogram "ż" zaznacza czerwonym kolorem. Z prawej strony kartki wpisuje kolejne punkty opracowania.

Uzasadnienie pisowni.

Słowa z rodziny wyrazów.

Wyrażenia związane z wyrazem "bazowym" i każdym słowem z rodziny wyrazów.

Rysunek, wierszyk, skojarzenie, które pomogą dziecku zapamiętać pisownię opracowywanego słowa.

Ortogramy "ż" w każdym wyrazie powinny być "od razu" pisane (a nie poprawiane) na czerwono. Inaczej mówiąc, dziecko przerywa pisanie, gdy dociera do ortogramu, zmienia długopis na czerwony, wpisuje ortogram, znowu zmienia długopis i kończy pisać wyraz. Zatrzymanie na moment ręki i okawzmacnia pamięć wzrokową dziecka i włącza jego "myślenie ortograficzne". Korzystne jest takie wpisywanie wyrazów, aby ortogram znajdował się zawsze w tej samej pozycji - jeden pod drugim. Można umówić się z dzieckiem, aby ortogramy "rz", "ó" i "ch" pisało zawsze kolorem zielonym, a "ż", "u" i "h" kontrastującym czerwonym.

Przykład:

<p>mnożenie</p>	<p>1. Uzasadnienie pisowni: Występuje wymiana „ż” na „g” mnożenie – mnogość</p> <p>2. Rodzina wyrazów:</p> <ul style="list-style-type: none">• pomnożyć• przemnożyć <p>3. Wyrażenia</p> <ul style="list-style-type: none">• mnożenie problemów• pomnożyć majątek• przemnożyć liczby <p>4. Rysunek lub skojarzenie</p> <p>Mnożenie – kropka nad „ż” obrazuje matematyczny znak tego działania.</p>
-----------------	--

POWODZENIA!